

ACC. N:R M. 16178: 1-3.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Landskap: Skåne Upptecknare: Anna Lönberg, H. uskranna
Härad: Albo Berättare: Ines Leo, Mörvarp
Socken: L. t. Olof Berättarens yrke: f. d. småbr. konstn
Uppteckningsår: 1964 Född år 1901 i Sk. Tranas

Präfsor och näfsning. s. 1-3.

LUF 120

3/3-64

Skriv endast på denna sida.

Denna historia har gamle korporal Leo talat om, och det hände på Kronoballs gods, då han var ung. Han var äldre än sin hustru, född vid 1860 eller så, och bodde på soldattorp i Ekeröd, och arbetade på godset. Det var i hösttiden och mycket tröttn. Ladvogden delade upp arbetarna i två lag, och de fick ett lika stort skytte av åkern. fyra kurlar att slå, och två löser till att slått. (Slätt, är den gamla benämningen på rävså även i S. l. Olof trakten.) Man arbetade för glatta livet, lite tävlan var det nästan alltid. Det ena laget kom före det andra och de satte sig ned att rusta ut. I det laget var det ett par skoleligt starka löser. Då kom Lafoden, och beordrade löserna att hjälpa det andra laget, där löserna blivit efter med rävsningen. "Nä, sa den ena lösen, vi ha gjort vårt". "Lyder ni inte order och svarar till", skrek Lafoden och gav flickan ett knäpp över ryggen med sin knäpp.

Hon rusar upp, och far mot 'Lufoden', hugges
lag i kragen och får utkull honom, medan
den andra flickan rycker till sig kätten
och ger honom flera rapp. Sen slängde
hon kätten på honom, väl vetande att åtta
unga, starka karlar var på hennes sida.

Lufodden krävde sig upp, murrande: "att detta
skall ni få betala." Gick därifrån och direkt
till förvaltaren. När det blev kvätt anmodades flickorna
komma fram till kontoret. Han var ond och
skällde ut dem. Flickan, som blivit slagen
försvarade sig med: "När vi skött vårt, hade
han ingen rätt att slå mig, passar jag ej här,
är jag lika glad, för det är ingen sinnekur
att gå här och slita på godsset." Den flickan
hade annars plats hos en gods arrendator (ulvgårdsbonde)
och denna fick lämna mans och kvinnors dagverken
till på arrendet. Pigan lalar på kvällen om för sin

husbonde hur det var. Dagen efter gån han till
godset till förvaltaren och vill veta om inte
flickan skötte sig på arbetet hon var satt till.

Detta kunde ej förnekas, hon skötte sig, men
var uppstydsig. Bonden sa: "Hos mig är hon
den duktigaste flickan (piga) jag haft, men
inte får hon skytt för det."

Och så fick det vara, som det var utan or-
säker på något håll, men arbetarna gaddade
sig samman och man kom med gliringor
och underförstådda skämt och hän, så snart
ladufogden var i närheten, inte direkt till honom,
men så att han måste höra vad de sa, om
vad de höllo karlar för, som tog emot
skytt av flickan. Till slut blev han så utled
att han slutade sin plats, och flyttade till en annan
ort.

Carl. Bouppst. på nr. 20; Sk-Tranas farms 1869 fem st riffer. (räsor)